

Søndagsvalget

»Hvad er nadveren?« spurgte Anita.

Rebekah Jakeman
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Island.

»Højere!« sagde Evolett til sin ven Anita. De ville se, hvor højt de kunne hoppe på Evoletts trampolin.

I samme øjeblik hoppede Anita meget højt. Da hun landede igen, fik det Evolett til at flyve op! Begge piger faldt ned på trampolinen. De grinede.

»Det er så sjovt,« sagde Anita.
»Kan vi lege igen i morgen?«

Evolett lagde sig om på ryggen.
»Ja! Det vil jeg rigtig gerne.«

»Vi kan lege hjemme hos min bedstemor.« Anitas bedstemor boede et par huse fra Evolett. Så kom Evolett i tanke om, at næste dag var søndag. Hun ville gerne i Primary. Det ville være sjovt at lege med Anita, men hun ville gerne træffe et godt valg.

»Jeg kom pludselig i tanke om, at jeg ikke kan,« sagde Evolett.

»Det er jeg ked af. Jeg skal i kirke med min familie i morgen.«

Anita rejste sig og hoppede igen. »Hvorfor?«

Evolett begyndte også at hoppe. »Jeg vil følge Jesus Kristus. Min familie går i kirke hver søndag for at lære om ham og tage imod nadveren.«

»Hvad er nadveren?« spurgte Anita.

»Det er når, vi spiser en lille bid brød og drikker en lille kop vand for at erindre Jesus Kristus,« sagde Evolett. »Så taler folk om, hvordan Jesus hjælper dem. Og derefter er der en særlig undervisningstid for børn.«

»Det lyder sjovt!« sagde Anita.

»Må jeg komme med?«

»Ja da!« smilede Evolett.

Anita løb hjem for at spørge sin bedstemor, om hun måtte gå i

kirke med Evolett. Næste morgen hentede Evolett og hendes familie Anita på vejen.

Da de kom hen til kirken, viste Evolett Anita rundt. Hun viste hende primarylokalet, sportssalen og kirkesalen.

Snart var det tid til nadvermøde. Evolett og Anita sad sammen. Evolett forsøgte at tænke på Jesus Kristus under nadveren. Så lyttede de til talerne.

Endelig var det tid til Primary. Evolett præsenterede Anita for nogle af sine venner.

»Det er min ven Anita,« sagde Evolett.

»Vi er så glade for, at du kom med i dag. Jeg er

søster Magnusson,« sagde primarylæreren.

Da Evolett og Anita lyttede til undervisningen om Jesus Kristus følte Evolett sig glad indeni. Hun kunne lide at være i kirke sammen med Anita. Hun vendte sig om og smilede til Anita. Hendes ven smilede tilbage.

»Tak fordi du inviterede mig,« sagde Anita på vejen hjem.

Evolett var glad for, at hun kunne følge Jesus Kristus. Og hun var glad for, at Anita også ønskede at lære om ham.

Det var sjovt at hoppe på en trampolin og flyve i luften, men den varme følelse, som Evolett følte indeni, var endnu bedre. ●

Hvem kunne I invitere med i kirke?

ILLUSTRATIONER: FIONA POWERS